

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an. 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Praznicul Paștilor

— Mântuitorul s'a răstignit și a înviat la începutul lui Aprilie iar nu la începutul lui Mai. — Mai întâiu adevărul trebuie să fie ecumenic iar nu greșeala —

de GAVRIL TODICA

Ca pe unul, care m'am ocupat și cu lucruri calendaristice, mă întreabă unii și alții, ce părere am despre asmuțările, protestele, împotrivițiile contra hotărârii Sfântului Sinod din București, de a se serba, în anul acesta, sfintele Paști la 31 Martie iar nu la 5 Maiu?

Le răspund pe scurt, că multele proteste și împotriviții ar fi vrednice de o cauză mai bună. Ele strică și zăpăcesc. În mare parte sunt și necuviincioase. „Doamne iartă-le, că nu știu ce zic și ce fac“.

După socotelile astronomice, cari sunt cele mai sigure socoteli omenești

Mântuitorul a fost răstignit în seara de Vineri, 2 Aprilie, anul 33 și a înviat în 5 Aprilie (socotind după calendarul nou).

În aceeaș seară a fost lună plină, împreună cu întunecime de lună.

În aceeaș seară a fost și un cutremur de pământ pe la Ierusalim.

Spusele sfinților evangeliști se adevăresc și cu cercetările oamenilor de știință.

Precum viața Mântuitorului a fost plină de minuni, astfel și la moartea lui natura întreagă și-a arătat două minuni.

Ce privește praznuirea Paștilor în anul 1929, e limpede deci pentru tot omul care vrea să înțeleagă, că

ziua de 31 Martie e mai aproape de 5 April, decât 5 Mai.

Potrivit ar fi ca în toți anii să serbăm sfintele Paști în *prima Duminecă din Aprilie*. Poate așa va fi, în viitorul depărtat, când între oameni va fi mai multă înțelegere, iubire de adevăr și sete de primenire sufletească, ce trebuie să o aibă creștinii adevărați în preajma acestei sfinte sărbători a Invierii.

Până atunci caută să ascultăm de

hotărârile celor mai mari, de rânduiala (Pascalia) statorită de oameni pricepători și răspunzători, cu atât mai vârtos când vedem că acele hotărâri se apropie de adevăr, cum e cazul cu sfintele Paști din anul acesta.

Nu se pot încuviința de loc asmuțări, împotriviții, tulburări, pentru praznuirea în luna Mai, când Mântuitorul a pățimit și a înviat la începutul lui Aprilie.

Nu sunt întemeiate împotrivițiile nici de jos, din partea poporului neștiutor; nici de sus, din partea unor cărturari, cari bat câmpiile după Pascalia jidovească și „ecumenicitate“.

Mai întâiu *adevărul are drept să fie ecumenic*, adică recunoscut și primit de toți creștinii: numească-se ei ortodocși, catolici, protestanți și cum vreau.

Cred că nu e rău să știe lucrurile aceste și cetitorii acestei foi, în care am mai scris despre data serbării Paștilor.

A murit profesorul Aurel B. Gajia. Zilele trecute a încetat din viață, într'un spital dela Oradea, profesorul Aurel B. Gajia, mai în urmă directorul unui gimnaz de băieți din acel oraș, în vârstă de 49 ani și într'al 19-lea al preoției și profesurii sale.

Fieciertatul a făcut liceul și teologia la Blaj și apoi s'a înscris la universitatea din Cluj, unde și-a câștigat diploma de profesor. S'a căsătorit cu fata pâr. protoșop Iuliu Nistor din Mediaș și a fost profesor la Blaj până după războiu, când a fost numit director la gimnazul de băieți din Oradea, unde a funcționat până la sfârșitul vieții sale. Înainte cu un an și jumătate a avut nefericirea să-și îngroape tinera soție, și apoi, la două luni, pe un băiat. De atunci n'a mai avut nici pace nici sănătate, a trebuit să se ducă la spital, unde însă nu l-au mai putut vindeca, așa că s'a stins, în floarea vieții, lăsând după sine doi băieți, dintre cari unul profesor la Cluj. Depunem și noi o lacrimă pe mormântul încă proaspăt al profesorului-preot Aurel B. Gajia, dorind, ca bunul Dumnezeu în sâmurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere,

Salarizarea cantorilor.

— Răspuns dlui învățător dela „Patria“ din Cluj. —

În No. 7. pag. 5 a ziarului „Patria“ din Cluj, No. de Duminecă 17 Februarie 1929, un domn învățător (fără nume) scrie — »o punere la punct« — referitor la salarizarea cantorilor. Îmi țin de datorință ca, în vreo câteva cuvinte, să-i răspund prin iubita noastră foaie „Unirea Poporului“ care întotdeauna a apărut nu numai drepturile cantorilor ci și ale învățătorilor și țăranilor.

Acest d. învățător spune că noi cantorii umblăm în goană nebună după plată dela stat, și ca nechemat (zice), că i-se cuvine să se amestece în aceasta chestie. Așadară după ce ne spune, să nu ne supărăm, că speranțele noastre sunt departe ca ceriul de pământ, drept aceea să ascultăm următoarele: Recunoaște dreptul cantorilor din Ardeal de a fi puși pe picior de egalitate cu cei din vechiul regat, că patria nu-i permis să aibă și copii vitregi etc., după ce-i pare rău de ce s'a făcut — spune că s'ar îndrepta greșala, — ca pe viitor statul să nu mai dea cantorilor nici un fel de leafă, nici unora nici altora. Se gândește, ce ar putea statul să ne dea acum, în împrejurările grele de astăzi, când funcționarii cu școală și cu răspundere grea au o viață de mizeri? Sau ce am putea pretinde noi, în baza diplomei dela cursul de șase luni, când un învățător cu mulți ani de școală primește o leafă de 3000 Lei? Ne spune, că abia o zi din săptămână, Dumineca, și cele vreo câteva ceasuri de peste săptămână e jertfa unui cantor, — și așa numai un om lenș și lacom peste măsură ar avea pretenția să trăiască după slujba de cantor. Se teme că o salarizare cât de slabă a cantorilor ar avea urmarea că am azvârli cât colo coasa și sapa și am trece din tabăra țăranilor la pantaloni rupți în genunchi, și am fi și noi o tagmă de flămânzi și miluiți etc. . . . li e teamă că vom părăsi ocupăciunea părintească și vom deveni și noi niște consumatori ai bietului buget al Statului etc. . . .

Spune că dacă e să se dea ceva cantorilor, să li se dea pământ, să devină buni gospodari, ori să fie îndreptați spre comerț și meserii, căci de aceștia trebuie prin sate, căci dacă se iau în considerare sesiunile de 8 jugăre create prin reforma agrară, se mai adaugă contribuțiile în natură ale credincioșilor, și venitele stolare, această situație poate mulțumi pe un cantor etc. . . . după ce ne spune, ce sunt cantorii în drept să ceară, ne asigură că pentru aceasta vor primi sprijinul oamenilor de bine, pentru cereri exagerate vor alerga însă în zadar.

Cam acestea sunt sfaturile, părerile, ba chiar impunerile dlui învățător (fără nume).

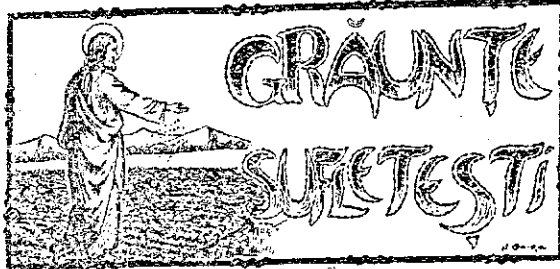
Dle învățător. Noi cantorii nu umblăm după pantaloni rupți, nu ne vom lăsa plugul pentru că vom fi salarizați, nu vom deveni leneși cum crezi, dar ne cerem un drept care trebuie să ni-se dea. Spui că facem un ceas pe zi. Bine, dar un ceas de dimineața strică poate ziua jumătate; acum în paresemi facem de trei ori pe zi: dimineața, la amiază și seara. Zici că noi suntem o tagmă fără răspundere. Eu cred că, după tagma preoțească, noi suntem a doua tagmă cu răspundere, fiindcă acestea nu sunt tagme să ai răspundere de frică, ci de dragoste către bunul Dumnezeu. Apoi sesiunile de 8 jugăre nu le-a primit cred că nici o parohie din Ardeal; contribuțiuni puține. Aș dori să-mi spui că în județul Făgăraș, Sibiu, Brașov, Târnava Mare, barăm în acestea patru județe, numai patru parohii cu sesiuni de 8 jugăre și contribuțiuni la cantori. Nu s'au întregit nici sesiunile preoților după lege, ci au fost lăsați pradă mizeriei.

Apoi de venite stolare să mă erți, dle învățător, căci cât am umblat am văzut. Presupunem, precum e de fapt mai în totdeauna, preotul primește 4 lei pentru pomeniri la s-ta Liturghie, atunci cantorul să zică: apoi Părinte dă-mi un leu că-mi compete! Dle învățător au trecut timpurile cele credincioase. Dela rarile feștării, la cari e chemat preotul, iese cu »mulțam părinte, ne vom împăca«, sau îi dă 10 Lei. Preotul nu mai are îndrăzneală să-și ceară nici dreptul. Pe sate ori ce rău s'ar face tot popa e vinovatul, și așa învățătorul ar trebui să-i ia apărarea, să le dea deslușiri la oameni, nu să-i aște, doară preotul e locșitorul Domnului Hristos.

Dle învățător! Noi ne vom cere leafă, fiind că avem dreptul să cerem. Nu cerem sume enorme, atât cât merităm. Am cere și sesiuni de 8 jugăre, și numai de 4-5, numai să ne dea, dar s'au cam împărțit pământurile și cele mai multe parohii n'au de unde primi nici un petec. Noi avem la conducere preoți, și de preoți trebuie să ascultăm și vom asculta. Noi nu ne amestecăm în drepturile învățătorilor nici în afacerile dlor. Sfaturi bune primim dela d-nii învățători, fiindcă trebuie să le dăm cinstea cuvenită, dar mai sunt unele afaceri în cari mult pot strica învățătorii și chiar notarii. Ar fi bine ca dacă nu pot ajuta, să nu strice. Din al dlor nu cerem. Un sfat le dăm și noi: după cum vedem de când nu mai sunt școlile ale confesiunii, unii nu mai prea caută biserica, nu mai cântă, nu mai fac cor, ba mai e câte unu de nu-i prea place ca preotul să stea bine cu poporenii și mai ales unii notari își prea iau aiere. Apoi un preot e mai pre sus ca ori și ce domn, pe câtă vreme și regii Ingenunche sub patrafirul preotului. Așa dară un intelectual nu trebuie să se supere sau să fie dujmănos că și un țaran mai știe ceva, căci un cantor nu-i chiar așa de incult cum crede dl învățător; el își dă seama că fără munca dela coarneau plugului ar fi pierdut. Apoi un drept de 500 Lei lunar trebuie să i-se dea, numai un răuvoitor sau un dujman al bisericii poate spune că nu. Noi cantorii avem o asociație a cantorilor, cu sediul în Seini. Vom sta strănși în Asociație și ne vom cere dreptul, ori câte pedeci ni-s'ar pune. Și dacă nu ni-s'ar da, ne vom face o mare uniune a tuturor cantorilor din întreaga țară, fără deosebire de confesiune, și tot ni-se va da. Dacă un portar, un măturător de birou, o ordonanță, fără școli și diplome, are un salariu de peste 2000 Lei, — cantorii să nu aibă drept la nimic? Nu se poate, dle învățător.

Cârța, la 19 Febr. 1929,

Nicolae Muntean,
cantor diplomat.



Evanghelia sărbătorii

25 Martie

Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Vergurei Maria

Luca 1, 24 - 38

24. În zilele acelea a purces grea Elisaveta, muicrea lui Zaharie, și s'a ascuns în cinci luni, zicând:

25. „Așa mi-a făcut mie Domnul în zilele întru cari a socotit să ia ocară mea dintre oameni“.

26. Iară în luna a șasea trimis a fost ingerul Gavril dela Dumnezeu în cetatea Galileii, al cărui nume era Nazaret,

27. la fecioara cea logodită cu bărbat, al căruia nume Iosif, din casa lui David, și numele fecioarei Maria.

28. Și, intrând ingerul la dânsa, a zis: „Bucură-te, ceea ce ești plină de dar; Domnul e cu tine: binecuvântată ești tu între femei“.

29. Iară ea auzind s'a spăimântat de cuvântul lui, și cugeta, ce închinare este aceasta?

30. Și i-a zis ingerul: Nu te teme, Marie, căci ai aflat dar la Dumnezeu.

31. Și iată vei lua în pântece, și vei naște fiu, și vei chema numele lui Isus.

32. Acesta va fi mare și Fiul celui Preainalt se va chema; și-i va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David, tată-ne-său.

33. Și va împărăți în casa lui Iacob în veci, și împărăția lui nu va avea sfârșit“.

34. Iară Maria a zis către inger: „Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?“

25. Și, răspunzând ingerul, a zis ei: „Spiritul Sfânt va pogori peste tine, și puterea celui Preainalt te va umbri. Pentru aceasta și sfântul, ce se va naște din tine se va chema Fiul lui Dumnezeu.“

36. Și iată Elisaveta, rudenia ta, și ea a zămislit fiu la bătrânețele ei; și a șasea lună este aceasta celei ce se chismă stărpă,

37. căci la Dumnezeu nici un cuvânt nu este cu neputință“.

38. Iară Maria a zis: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău“. Și s'a dus dela dânsa ingerul.

* * *

24 și 25. Cea mai mare ocară la poporul evreesc era ca o muliere să fie stearpă și să moară fără de a avea copii. Aceasta se vede din: V. Moisi 7, 14; II. 23, 26; I. 10 18; Ieremie 22, 20; Os. 9, 14; Ps. 127, 4. Drept mulțămintă pentru marele dar de a putea avea în sfârșit un prunc, Elisaveta s'a ascuns, vreme de cinci luni, în casa sa, și n'a mai eșit între oameni, ca cu atât mai liniștită să poată mulțami lui Dumnezeu pentru marea binefacere, iar nu de rușine, după cum tâlcuesc unii.

26. „În luna a șasea“, de când adevărat Elisaveta a luat în pântece. Din stihul acesta putem deduce cu siguranță că sf. Ioan Botezătorul a fost cu șase luni mai bătrân decât Isus.

27. Cuvântul Maria învățații i-au tălcut în mai multe forme. El este un cuvânt evreesc și evrește i-se zicea Mirjam, grecește Mariana. Unii spun că acest nume înseamnă: smirnă de mare, strop din mare, doamna mării; alții: amărăciunea mării și mirositoarea mării; iară alții spun că acest nume înseamnă: frumoasă. Iar învățații mai noi spun că este un cuvânt egiptean, și este compus din „mer“ sau „mar“ = a iubi și din „Jam“ = Iehova, așadar numele Maria ar însemna: iubitoare de Iehova sau iubită de Iehova.

28. „Ceea ce ești plină de dar“, „pentru că tu ești mai sfântă decât ingerii și mai cinstită decât arhangeli“, dupăcum spune sf. Ioan Damaschinul. Ingerul o numește astfel, înainte de a fi zămislit pe Isus, voind să arete prin aceasta, ce vas curat, ce pântece nepetat, ce lăcuș sfânt și-a ales Fiul său pe pământ.

„Doamul e cu tine“. Dumnezeu este de față în toate locurile și, prin ființa sa de fapt și prin puterea sa, poate să sfințească toate lucrurile. Când se zice despre Preacurata „Domnul este cu tine“, înseamnă că ea este împărțită cu cele mai bogate, mai alese și mai minunate haruri ale lui Dumnezeu.

„Binecuvântată ești tu între femei“, mai mult decât toate muierile câte au trăit și vor mai trăi vreodată în lumea aceasta. Dumnezeu care știe totul și vede viitorul dintr'o singură ochire, cum vedem noi un sat sau un oraș stând în vârful muntelui, a ales-o ca pe cea mai curată și mai binecuvântată cu darurile cerești, ca pe una, după care nici umbra pe catului nu s'a putut ascunde.

29. Că preacurata s'a spăimântat, nu e mirare. Cu toată sfințenia ei, nu s'a putut găsi nici odată la aceea, ca ea să fie cea mai de seamă dintre toate muierile lumii. La gândul acesta n'a lăsat-o umilința ei cea mare, ca să este baza sfințeniei. A mai spăimântat-o apoi și vederea Ingerului.

32 și 33 Dumnezeu făgăduise lui David „Voiu ridica sămânța ta după tine, — și voi găti împărăția lui“. (II. Imp. 7, 12; Ps. 88, 26) De aceea prorocii, ori de câte ori vorbeau despre ridicarea din nou a împărăției lui Dumnezeu, vesteau deodată și pe împăratul din casa lui David, ba uneori îl numesc chiar David, carele va ședea pe scaunul lui David și va împărăți peste împărăția lui David, așa că va întări până în veac (v. Isaia 9, 7 și Mihai 5, 2).

34. Preacurata Vergură Maria a făgăduit dupăcum deduce sf. Augustin din cuvintele acestea, vergurie veșnică lui Dumnezeu, de nu-și putea închipui, cum ar putea naște fără sămânță bărbătească.

35. Nedumerirea aceasta i-o imprăștielă Ingerul, arătându-i, că atotputernicia dumnezeiească o va umbri, zidind întru dânsa firea omenească a lui Isus și unindu-o cu Cuvântul dumnezeesc, și astfel celce va eși din pântecul ei va fi recunoscut și mărturisit și de oameni ca Fiul lui Dumnezeu.

36. Ingerul apoi îi tâlmăcește mai larg atotputernicia lui Dumnezeu, aducându-l drept pildă pe Elisaveta, despre care nu se știe ce rudenie a fost cu Preacurata. Unii învățați spun că mama Preacuratei ar fi fost soră cu Elisaveta. Aceasta din urmă a zămislit fiu la bătrânețele sale, dupăce adevărat, omenește vorbind, nu ar mai fi putut să aibă copii, și apoi mai era și bolnavă, ceea ce toată lumea știe de aceea o și numeau „stearpă“. Dacă desigur Dumnezeu a făcut aceste două minuni cu Elisaveta, pentru ce să nu facă această singură minune cu Maria?

37. „Nici un cuvânt“, înseamnă: nici un
38. Sfinții Părinți învață că taina Intru-
pării s'a săvârșit în clipita când Preacurata a
rostit acel „Fie“, atunci „Cuvântul trup s'a făcut“,
dupăcum zice sf. evanghelist Ioan. Și aici nu
strică să reproducem cuvintele unui mare învă-
țat vechiu, Tertulian, care zice: „Crezuse Eva
șarpelui, crezu Maria lui Gavril; ceea ce a pă-
cătuit Eva, crezând, Maria a șters, tot crezând“
și a unuia mai nou, a episcopului Dr. Prohaszka
Ottoar: „Eva se întâlnește în paradis cu in-
gerul cel întunecat; pe sfânta Fecioară o caută
în casă ingerul luminei. Acea nu se teme,
aceasta este sfioasă și fricoasă; acolo lărmuește
șarpele, aici cucerește frumuseța ingerului, prin
stîmă cea profundă“.

* * *

Două lucruri ar trebui să învețe fetele și
femeile noastre din evanghelia de astăzi: 1. că
pe vremuri cea mai mare ocară între oameni
era a fi stearpă și 2. cea mai mare vrednicie
a fi mamă.

Astăzi suflă alte vânturi. Depărtându-ne
tot mai mult de biserică, de cinste și de ome-
nie, auzim chiar fete eari se laudă înainte că
ele nu se mărită ca să aibă copii, și vedem
aproape zilnic și auzim și cetim despre femei
ticăloase, cari se lapadă de bună voie de rodul
pântecelor lor prin diferite beuturi, ori cu aju-
torul moașelor ticăloase și fărădelege, și a doc-
torilor păcătoși și necinstiți.

Până bine de curând fărădelegile acestea
se cunoșteau la noi numai din veste, astăzi însă,
mai cu seamă în Banat, sunt la ordinea zilei.

Unde sunt aceste fete și mulieri de sf.
Elisaveta și de Preacurata Vergură Maria? De-
părtarea și deosebirea dintre ele este nu cer
și pământ, ci cer și iad. Cum nu va fi ticăloasă
lumea, dacă până și cele ce ar trebui să fie
fiicele Preacuratei, fetele noastre, și cele ce ar
trebui să se asemene celei mai desăvârșitemame,
mulierile noastre, s'au ticăloșit atât de mult?
Deodată cu moda hainelor și a feștelilor ne-a
sosit în țară și moda cea mai ticăloasă, moda
de a nu mai avea copii. Femeile de astăzi în
loc să zică cu Elisaveta: „Așa mi-a făcut mie
Domnul în zilele, întru cari a socotit să ie
ocara mea dintre oameni“, se fac anume și
cu voia sterpe, iar fetele de astăzi, în loc să
zică cu Preacurata: „Iată roaba Domnului, fie
mie după cuvântul tău“, zic „Iată roaba diavo-
lului, fie mie după șoapta ta“.

Dar le și bate Dumnezeu și pe unele și
alte, cu cele mai grozave pedepse, atât în
lumea aceasta cât și în ceaaltă, pentru că își
bat joc de cele mai scumpe două nume, de cel
de fecioară și de cel de mamă. Pot să-și tot
vopsească obraji, buzele și ochii, că sufletul
cel negru nu și-l pot vopsi niciodată.

Să ne rugăm lui Dumnezeu, că moda acea-
sta să nu străbată și mai departe în neamul
nostru; că femeile și fetele dintre rudeniile no-
stre să nu ajungă la această rușinoasă decă-
dere, la această mare fărădelege, la acest pă-
cat strigător la ceruri după răsbunare; ca
sfânta Elisaveta și Preacurata, cu rugăciuni
unite, să îndepărteze din familiile noastre și
din neamul nostru această ticăloșie, și ca ast-
fel să putem și noi cânta, cu Acaftistul și cu
Conducătorul de astăzi: „Ție, apărătoarei Doamne,
mântuindu-ne din nevoi, mulțumiri de biruință
aducem, Născătoare de Dumnezeu, noi robii
tăi. Ci ca ceea ce ai domnire nebiruită, scapă-ne
din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te
Mireasă nenuntită“.

Iuliu Maior.

Isprava unui nebun. În orașul Kehl
din Germania un muncitor nebun a tăiat cu
briciul gâtul soției, al fetei sale de 17 ani, al
soacrei sale și apoi al său propriu.

Numerii poznași...

Sau: dacă stai să te iei după „rebusuri“ adică tălmăciri neserioase, poți ieși
unde nici nu gândești..!

„Celce are minte socotească
numărul fiarei, că număr de
om este și numărul ei 666“
Apocalips 13, 18.

Cuvintele Scripturii din fruntea acestor
șire le luăm după foaia pentru popor a Mi-
tropoliei ortodoxe dela Sibiu. Și ca umili
creștini ce ne socotim a fi, le cunoaștem și
recunoaștem și noi, căci cuvinte dumnezeiești
sânt, grăite în cartea care se chiamă „Apoca-
lips“ prin rostul preamărit al Sfântului Ioan
Teologul.

Foaia dela Sibiu le-a tipărit însă ca în
legătură cu marea, „cu cea mai mare trufie
din lume“ pe care zic preacucernicii redactori,
că ar avea-o Papa dela Roma, locșitorul lui
Isus Hristos pe pământ. Și mai spune foaia
poporală dela Sibiu din cuvânt în cuvânt ur-
mătoarele:

— „Această trufie (adică a Papii) e scrisă
în latinește așa: „Vicarius Filii Dei“. Dar
se vede, că însuș Dumnezeu a vrut să arate
și să mustre această trufie, căci iată ce s'a
întâmplat. Latini n'aveau numeri ca noi, ci
însemnau numerii cu litere (slove) așa cum e
și prin psaltirile noastre cele vechi. Cuiva i-a
trecut prin cap și a pus în numeri literele din
cuvintele „Vicarius Filii Dei“, precum se vede
mai jos. Precum vedeți, numerii din acele li-
tere, adunați laolaltă dau suma de 666. Dar
acest număr este în Scriptură un număr negru
și urât, căci în Apocalips se spune despre
acest număr că-l va purta „unul ce va rătăci
pe locuitorii pământului“. „Cel ce are minte
— zice Apocalipsul — socotească numărul
fiarei, că număr de om este și numărul ei 666“.

Așa grăiește în numărul său din săptă-
măna trecută buna noastră soră dela Sibiu,
gazeta Părintelui I. Trifa, cu scopul vădit de-a
însăimânta pe cetitorii săi de către Papa
dela Roma. Căci — sfârșește „Lumina“ si-
biană — „ortodoxia nu se va închina nici-
odată în fața unei coroane pe care stă
scris — fie și numai din întâmplare — nu-
mărul 666“.

Că sf. sa Păr. I. Trifa nu iubește pe
Papa dela Roma, e lucru de înțeles și nici nu
i-se prea poate lua în nume de rău acest
lucru. Tot omul cu credința și cu meseria lui.

Preasfințitul Părinte dela Roma, de care
ascultă peste 350 milioane de creștini din
neamurile celea mai culte și mai luminate ale
pământului, nu pierde nimic prin ura și duș-
mănia pe care i-o arată Păr. I. Trifa dela
Sibiu. Ura sa și a altora ca dânsul, este veche.
S'a zămislit cu sute de ani înainte în cetatea
Bizanțului sau a Tarigradului, în piepturile
unor greci ca Fotie și Cherularie. S'a zămislit,
a fiert, a clocotit veacuri de-a rândul și nimic
n'a stricat. Moșneagul dela Roma părinților
noștri a rămas neclătit, ca stânca pe care și-a
întemeiat Hristos biserica sa.

Nu-l va clăti nici Păr. I. Trifa..!

Însă nu pentru apărarea Papei scriem
noi acestea șire. Bunul și blândul moșneag
din Scaunul Sfântului Apostol Petru n'are lipsă
de apărare, cu atât mai vădit că chiar în
zilele noastre s'a dovedit mai tare și mai o-
norat ca totdeauna.

Ci de altceva este vorba. De felul cum
crede Păr. Trifa, că îi dă Papei lovitura crân-
cenă. Ca să-l arate cât mai înfricoșat cetitorilor
săi de prin sate, Păr. redactor dela Sibiu
aleargă la armele sectelor așa zise „pocălte“.

Nu-i de mirare, că s'a găsit chiar un alt preot
ortodox și încă dintre cei mai învățați, care
să i-o spună Părintelui Trifa, neted și pe față,
că „apostolia“ pe care o face sf. sa cam mi-
roase a pocăitism..!

„Pocăiții“ au fost adică aceia, cari, în
ura pe care o au și ei în potriua Papei, au
ghicit copilăria cu însemnarea numerilor din
vorbele „Vicarius Filii Dei“. Și Păr. Trifa, cam
cu gura de jumătate ce-i drept, însă își însu-
șește tabela pocăită și o înfățișează nevino-
vașilor săi cetitori ca pe-un lucru grozav, prin
care „Vicariul Fiului lui Dumnezeu“ este arătat
ca o fiară înfricoșată, pe fruntea căreia este
săpat pe vecie, cu litere de foc, numărul 666.

Un asemenea „argument“ în potriua Papei
dela Roma, între teologi și oameni serioși, nu
stărnește decât hohote de răs ori compătimire,
milă. A căuta prin astfel de dovezi să faci
urgisit pe blândul Părinte dela Roma, înseamnă
să nu-ți prețuiești cetitorii, ori să vrei să îi
ții în întunec cu voia.

Dar să vedem cum grăiește însași

Tabla Păr. Trifa

Iată vestita tablă sau tabelă din care
foaia dela Sibiu infierează pe fruntea Papei
apocalipticul număr 666:

„Vicarius Filii Dei“		
— tradus în numeri —		
Litera	V era egală cu numărul	5
> i >	> > >	1
> c >	> > >	100
> a	nu înseamnă număr	
> r >	> >	
> i	era egală cu numărul	1
> u >	> > >	5
> s	nu însemna număr	
> F >	> >	
> i	era egală cu numărul	1
> l >	> > >	50
> i >	> > >	1
> i >	> > >	1
> D >	> > >	500
> e	nu înseamnă număr	
> i	era egală cu numărul	1
Adunați numerii laolaltă, dau suma		666

Din această arătare s'ar părea, că într'a-
devăr cifrele vorbesc convingător și că Sf.
Ioan Bogoslovul, scriitorul cărții Apocalips, n'a
putut să prevadă uritul număr 666 decât pe
fruntea Papei dela Roma. Bieșii cetitori cu
carte mai puțină de prin satele Ardealului își
vor și face cruce, pe urma teribilului argument,
și vor striga, cu groaza în sân, spre Roma:

— Piei fiară!

Numai cât în cumplitul său argument nu
crede nici însuși Păr. Trifa, decât ca într'o
potriveală, care este totuși bună de aruncat
în fața „uniașilor“ cinstitori de Papa.

Iar ca să se vadă deplin, ce copilărie este
„tabla“ Păr. I. Trifa și că ce crezământ vredni-
cește mincinoasa ei înțelepciune, punem și noi
în celea următoare o tablă din care orice om cu
judecată se va putea convinge, la ce năzbâții
și pozne se poate ajunge prin cetiri „traduse
în numeri“, ca cea de mai sus. Și se va mai
vedea, că dacă stai să te iai după „boscoane“
și „rebusuri“ poți ieși unde nici nu gândești..!

Tabla cu bucluc

Să deslegăm și această tablă tocmai după regulele urmate la cea de sus și să vedem ce va ieși dintr'ânsa:

Litera I egală cu numărul	...	1
• T nu înseamnă număr		
• r „ „ „		
• i egală cu numărul	...	1
• f nu înseamnă număr		
• a „ „ „		
• c egală cu numărul	...	100
• u „ „ „	...	5
• f nu înseamnă număr		
• o „ „ „		
• a „ „ „		
• i egală cu numărul	...	1
• a nu înseamnă număr		
• d egală cu numărul	...	500
• e nu înseamnă număr		
• l egală cu numărul	...	50
• a nu înseamnă număr		
• S „ „ „		
• i egală cu numărul	...	1
• b nu înseamnă număr		
• i egală cu numărul	...	1
• i „ „ „	...	1
• u „ „ „	...	5
Adunați numerii laolaltă dau suma		666

Socoteală făcută precis și fără sminteală. Și încă din pas în pas după regulele din „Tabla Păr. Trifa“.

Ei, dar ia citiți, oameni buni, de sus în jos, literile celea dela stânga din tabla cu bucluc și vedeți de cine s'ar mai lipi „negrul“ și „urâtul“ număr 666, luat din Apocalipsul Sf. Ioan, cap 13 vers 18? Că număr de om este! Unul care va rătați pe mulți!

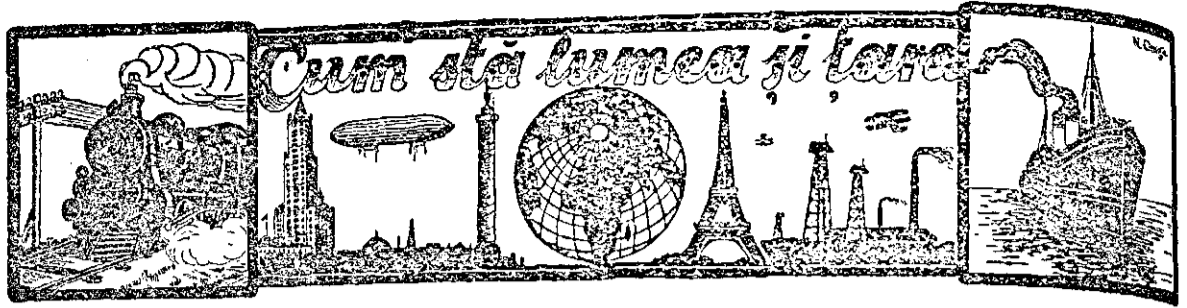
Ați citit? Citirea dă din cuvânt în cuvânt: „I. Trifa cu foaia dela Sibiu“.

De cine vorbește deci, Apocalipsul, când zice: „Celce are minte, socotească numărul fiarei, că număr de om este și numărul ei 666.“? Noi socotim și spunem, că nici de bunul Părinte dela Roma, nici de zeosul și sprintenul redactor poporal dela Sibiu. Rămâne însă adevărat, că a te lua după „rebusuri“, după ghicitori, nu este lucru serios.

I. Târnăvă.

Primejdia pocăiților. Pe când unii vlădici ortodocși nu văd decât primejdia care amenință ortodoxia din partea bisericii unite și spun că nu-și vor odihni oasele până nu ne vor face pe toți ortodocși, P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului este de părerea că nu biserica unită, (care e și ea tot pe atât de națională dacă nu mai națională decât cea ortodoxă), ci pocăiții sunt aceia cari primejdiesc biserica neunită din Ardeal și întreagă țara. De aceea, de când a ocupat tronul episcopesc, nu încetează de a arăta tot într'una marea primejdie pentru biserică și neam a pocăiților. P. S. Sa însuși scrie cărțile împotriva pocăiților, merge la sate și predică împotriva lor și se folosește de toate mijloacele cinstite și legale împotriva acelei secte primejdioase.

Ce bine ar fi, dacă toți episcopii ortodocși ar vedea atât de bine această primejdie, dupăcum o vede P. S. Sa Grigorie al Aradului! De altfel pocăiții nu sunt atât de primejdioși pentru biserica unită ca pentru cea neunită. Nici nu câștigă ei dela uniți credincioși, ci mai cu seamă dela ortodocși și reformați.



Ce e mai nou în politică

Ședințe cu mare vâlvă în Parlament — Generalul Averescu pus la punct — Doctorul Lupu și Păscălia — Urzici cu borș în ziua de Paști — O mare biruință a d-lui Maniu

De-o vreme încoace desbaterile din Parlament sunt urmărite cu tot mai multă luare aminte de către întreaga țară. Și, într'adevăr, ședințele din timpul din urmă ale Parlamentului dela București, au fost foarte interesante și vrednice de luare aminte.

Cu săptămâni înainte se vestise, că generalul Averescu are să facă la Senat o mare interpelare, îndreptată guvernului, adică un fel de tragere de seamă a d-lui Maniu, pentru dimisiile (abzicerile) cerute în alb dela parlamentarii național-țărăniști. Se și vorbea ca de un lucru mare de suflarea generalului care îl va da gata pe d. Maniu cu guvernul său cu tot.

Și, în sfârșit, a sosit și ziua cea mare a generalului Averescu! Zi mare într'adevăr, căci aprigul moșneag a și vorbit într'una la Senat *cinci ceasuri* în șir, încât se părea că n'are să mai isprăvească nici odată.

Norocul a fost numai că n'a spus cine știe ce grozăvenii și că pe d. Maniu n'a putut nici măcar să-l clătească. Ce-a spus d. general? Că alegerile din urmă n'au fost libere, că noul guvern lasă țara pe mâna comuniștilor, că d. Vaida a legat mâinile deputaților și senatorilor. Și alte asemenea.

Dar nu i-a mers de loc moale răboinicului fost primministru, care se trudea cu sabia în mână să răstoarne vedenii și umbre închipuie. De nenumărate ori i-a fost dat generalului să-și audă în față vorbe ca acestea:

— Celea ce spuneți nu sunt deloc adevărate, domnule general!

Ba, într'un rând, d. Madgearu i-a amintit de niște acții dela societatea „Siriuri“, pe cari le-ar fi primit ca untură de roată, pentru nu știu ce aprobări când era generalul la guvern.

La urmă i-a răspuns apoi d. Maniu însuși, într'o vorbire care a pus pe labe și pe cei mai înversunați dușmani ai săi. Rar s'au auzit în Parlamentul nostru cuvinte atât de hotărâte, de limpezi și de liniștitoare.

— *„Nu se poate libertate fără ordine, nici ordine fără libertate, iar amândouă în lăuntrul legilor!“* — a spus d. primministru Iuliu Maniu. Și prin această declarație a vrut să zică șeful guvernului, că prin ordine va ști să păstreze libertatea, iar având țara libertate în marginea legilor, ordinea va fi însăși păstrată. O țară în care legile se țin, va fi și țară de ordine și de libertate în aceeași vreme. Cei cari vorbesc de comunism în Basarabia și aiurea, văd stafii cari nu sunt.

Generalul Averescu a rămas foarte opărit după vestita sa interpelare, care nu

numai că n'a slăbit guvernul, ci și mă mult l-a întărit.

Doctorul Lupu pascălier

O altă vestită interpelare a fost tot acumajle curând, la Cameră, a dlui Doctor Lupu, cel care, contrar zicării din poveste își schimbă nu numai părul ci și năravul. Și încă des. De data asta doctorul Lupu s'a făcut apărător al Păscăliei, adică al rânduielii Paștilor. Doctorul Lupu nu vrea să audă de Paștile în 31 Martie, nici de hotărârea Sinodului celui mare ortodox dela București, cu toate că este însuși ortodox și încă fiu de popă. Domnia Sa vrea să serbeze Paștile la 5 Maiu și mai vrea ca toată lumea să-l urmeze și Sinod și guvern și țară. Lumea toată, cum s'ar zice.

În interpelarea sa a cerut guvernului să șteargă hotărârea Sinodului și se fixeze Paștile pe ziua de 5 Maiu.

D. Iuliu Maniu i-a răspuns și Doctorului Lupu foarte limpede și pe șleau:

— Trebile bisericesti se țin de Sf. Sinod, deci eu ca guvern, mă iau după hotărârea Sinodului! Cum a hotărât Sinodul așa vom sărbători. Însă dacă cineva nu vrea să asculte de Sinod, sufletul lui să dea seamă, cu statul nu mă amestec!

De aceeaș părere s'au dovedit chiar și fruntașii partidului liberal prin glasul dlui I. G. Duca. Dnii Iorga și Goga au cerut un nou Sinod și o nouă hotărâre. Însă Parlamentul a rămas la declarațiile dlui Maniu, care s'au găsit a fi cea mai bună deslegare a frământărilor cu Păscălia.

Bine înțeles că Doctorul Lupu n'a rămas mulțumit de lecția pe care a căpătat-o și, ieșind dela Cameră, a declarat unui gazetar:

— Eu nu voiu serba Paștile la 31 Martie. Atunci, când ceialtați vor prăznui, eu voiu mânca urzici cu borș.!

... Apoi să mai zică cineva că lupii trăiesc numai cu carne!

Poruncile sădării pomilor

Dacă vrem, ca pomii pe cari îi sădim, să se prindă și se aducă roada, trebuie să ținem seamă de următoarele 10 porunci:

1. Să pregătim pământul, săpându-l și gunoindu-l, căci nu se pot sădi pomii în orice pământ.

2. Gropile trebuie săpate toamna, ca pământul scos din gropi să degere. Dacă nu s'au putut săpa toamna, se pot face și primăvara, acum însă trebuie pus pe fundul gropii puțin gunoier putred. Lărgimea și afunzimea gro-

pilor atârnă dela mărimea pomilor pe cari îi sădim.

3. Cu pomii pe cari voim să-i sădim să umblăm cu grijă. Când îi scoatem din pământ să nu-i smulgem și să nu le adrobim rădăcinile cu arșaul. Rădăcinile adrobite să le tăiem cu un cuțit. Tăietura să fie netedă și pe partea din jos a rădăcinii. In chipul acesta nu poate să fie atacată da boale.

Nu numai rădăcinile, ci și coroana încă trebuie retezată. Retezarea se face deasupra unui mugure și trebuie făcută primăvara, până nu începe să umble sucul prin pom.

4. Pomul trebuie sădit îndată ce s'a scos din pământ. Dacă nu se sădește îndată, coaja se sbârcește. Pentru ca să se încunjure sbârceirea cojii, e bine ca până la sădire să se îngroape în pământ și să se ude tot mereu.

5. Când se sădesc pomii, trebuie să se țină seamă și de locul unde se sădesc. Dacă într'un loc au fost pomii cu semința moale, să nu se mai sădească astfel de pomii, ci să se pună pomii cu semința tare. De pildă, în locul unde au fost meri și peri, să se pună pruni, cireși ori pierseci.

6. Pomii trebuie sădiți chiar așa de afund, cum au fost în pământul în care au crescut. In pământul nisipos, se pot sădi și ceva mai afund, pentru ca să nu pătrundă căldura soarelui până la rădăcină și vântul să nu-i răstoarne. Într'un pământ, argilos, țăpân și puțin umed, nu trebuie să fie sădiți prea afund, căci rădăcinile se pot strica și pomii se uscă.

7. Când se sădesc pomii, nu-i iertat să se bătucească pământul cu picioarele. Pământul se pune peste rădăcini cu arșaul, apoi se udă bine.

8. Dacă trebuie să sădim pomii mai bătrâni, e bine să fie legați în mușchi, pentru ca soarele să nu-i ardă prea tare și prinderea e mai asigurată.

9. Depărtarea dintre pomii trebuie să fie de 10—12 metri.

10. Toamna se sădesc pomii pe la sfârșitul lui Octombrie, când au început să cadă frunzele și sucii nu mai umblă prin pomii.

Primăvara se sădesc pomii prin Martie, până nu au dat mugurii și sucii încă nu a început să umble.

Mulți dintre fabricanții și industriașii cari au de câpătat bani dela stat, ei înșiși sunt la rândul lor datorși față de băncile mai mari sau mai mici din țară, cari i-au ajutat să-și poată face negoațele ori așeza întreprinderile. Acum, câpătând acești fabricanți și industriași bani, plătesc și ei la băncile unde sunt datori.

In felul acesta, vre-un miliard și ceva de lei se varsă în băncile de prin țară. Ajung va să zică și băncile la bani. Iar băncile când au bani, nu-i pot ținea în lăzile lor să mucezească, ci îi vântură și ele prin țară, la oameni lipsiți, pe camătă. Și când au toate băncile bani, atunci împrumuturile se dau și ușor și ieftin.

Când au băncile bani, au și oamenii.

Vor scădea cametele și vor porni iarăș oamenii să hăznărească în vite, în arânzi, în bucate și în alte asemenea, luând bani dela bănci și scăpând mai apoi iarăș de datorii, dacă se pornește lumea la lucru și la întreprinderi.

Și mai este ceva care va înmulți și va ieftini banii de prin bănci.

Statul nu este dator numai la fabricanți și la industriași mari. Statul mai este dator vre-o trei miliarde de lei și la Banca Națională, bani luați împrumut cu țărăita, la vremuri de strâmtoare și la neaz. Iar acum, Ministerul de finanțe, din împrumutul străin, plătește și această datorie, tot în timp scurt.

Va avea deci și Banca Națională bani destui de împărțit la băncuțe mai mici, cari nu capătă dela fabricanți și industriași. Și vor fi bani la toate băncuțele și băncile de prin orașele. Iar când sunt bani, este și voie de lucru, de mișcare și de câștig.

Prin urmare, pe urma împrumutului care a început să sosească în țară, va trebui să simțim foarte curând o înviorare și o porneală de mai bine, pretutindeni.

Pedeapsa lui Nobile. Cine nu-și aduce aminte de marele țărăboiu, cu care a plecat generalul italian Nobile, într'un balon, spre Polul Nordio? Călătoria însă a fost nenorocoasă și foarte rușinoasă, pentru că Nobile și-a scăpat mai întâiu el însuși viața, iar pe tovarășii săi i-a lăsat să piară. Toată lumea a fost scandalizată de fapta aceasta alui Nobile, cu atât mai ales că afacerea aceasta a costat-o pe Italia 18 milioane de lire.

Di Mussolini a pornit cercetare împotriva lui Nobile și aflându-l vinovat, l-a osândit la pierderea rangului de general. Lumea a rămas foarte mulțumită de pedeapsă.

S'a spovedit din groapă. Într'o comună din partea de miazănoapte a Ungariei s'a întâmplat săptămânile trecute o mare nenorocire. Un țaran își repara fântâna; săpând, a căzut pământul peste el și l-a îngropat. La strigătele nefericitului a venit întreg satul ca să-l scape, dar totul a fost zadarnic, nu l-au putut scăpa. Au lucrat oamenii toată ziua, dar oricât săpau, pământul se surpa într'una. Cătră dimineață el spuse din groapă, că dacă nu-l scapă în câteva minute, moare. Apoi se rugă să-i aducă pe preotul, că vrea să se spovedească. Și preotul a venit, l-a ascultat cu mare greu, și apoi nefericitul a murit. Mai rar o așa întâmplare!

Citiți „Unirea Poporului“.

Binefacerile împrumutului

O parte a împrumutului din străinătate a și sosit în țară — Cât de curând va trebui să se simtă o ușurare și o îmbunătățire la bănci, la negoațe și la câpătarea de lucru și de bani

Știrile dela București spun, că o bună parte a împrumutului nostru din străinătate a sosit și a și fost vărsat în puicurile Băncii Naționale. In scurtă vreme vor sosi și celealalte rate, astfel că banii, după cari au suspinat atâta guvernele trecute, acum îi avem.

Se naște însă întrebarea:

— Oare ce facem acum cu acești bani?

Adică ce face țara, că ea i-a luat împrumut. Spre ce îi vom întrebuința? Și se va cunoaște oare, în curând, vre-o înlesnire pe urma acestor bani, aduși cu camete mari dela Englezi, Francezi, Germani și alte nații străine?

Această întrebare ne-a fost pusă chiar nouă, de către un cetitor al nostru, țaran cu multă socoteală de pe Valea Secașului, care ne-a cercetat de curând la Redacție.

Și întrebarea este foarte cuminte și la locul ei. Că adică:

— Dacă ne-am înglodat grumazii la povară în celea străinătăți, măcar să știm cu toții, că este cu vre-un folos, ori ba? Să nu pășim ca nebunul, care se înfundă dator la coasă, ca să își mărite fata, ori să pună pomană după vre-un mort.

Cu banii câpătați ne scăpăm mai întâi de datoriile mărunte din țară!

Așa a spus-o și așa face d. ministru Mihai, dela finanțe. Adică, din împrumutul sosit în țară, guvernul are de gând să plătească mai întâi pe toți acei fabricanți sau industriași cari au ceva de pretins pentru fel de fel de negoațe liferate statului. Aci se înțeleg în linia întâi fabricile cari i-au vândut statului locomotive și vagoane pentru trenuri, cărbuni și păcură spre acelaș scop, apoi fel de fel de trebuițe pentru armată, ca bocanci, vestoane

curele pentru echipamente și alte asemenea, pe cari țara le-a luat până acum mai mult pe așteptare și nu le-a putut plăti.

Sumele cari trebuiesc vărsate în aceste datorii, se ridică la 3 miliarde de lei. Deci, din împrumut, 3 miliarde se varsă în plata datoriilor către creditorii din țară ai statului.

Asta ce însemnează?

Însemnează că atâția bani, pe cari țara noastră până acuma nu-i avea, ajung în vreme foarte scurtă în mâinile a sute și mii de fabricanți, industriași, mari economi, cari de ani de zile au tânjit și au tigorit tocmai din pricină că statul nu era harnic să-și plătească mărfurile cumpărate. Însă n'au tigorit numai fabricanții, industriașii și marii economi, ci împreună cu dâșii au tânjit și au tigorit și lucrătorii lor, mii și zeci de mii de oameni, dimpreună cu familiile lor cu tot.

Acum dacă fabricile își capătă banii dela stat, capătă iarăș de lucru lucrătorii, se pornește căutarea de brațe, căutarea de oameni, se pornește câștigul, se pornește viața mai ușoară.

Când au bani lucrătorii de pe la orașe, începe și căutarea de hrană mai multă și mai bună, căutarea de bucate, de produse economice. Incep să umble târgurile. Iar când umblă târgurile, țaranii, plugarii ajung și ei la venituri mai dese și mai multe. Într'un cuvânt: dacă este mazăgă de bani se mișcă lumea, se mișcă negoațele, căutările, se mișcă viața însași. Se poate trăi.

Plătindu-și statul datoriile sale, mai urmează și o a doua binefacere, care încă va trebui să se simtă cât de curând. Să se simtă în bine.



Târgurile săptămânii

Luni, 25. Martie: Feldioara, j. Brașov; Birchiș, j. Caraș-Severin; Iliș, j. Hunedoara; Baia Mare, j. Sătmar; Oravița, j. Caraș-Severin.

Marti, 26 Martie: Dumbrăveni, j. Târnava-Mică; Crihalma, j. Târnava-Mare; Orlat, j. Sibiu; Odorheiu; Zam, j. Hunedoara.

Miercuri, 27 Martie: Buia, j. Târnava Mare; Dridif, j. Făgăraș; Mărculeni, j. Mureș; Timișoara.

Joi, 28 Martie: Vânători, j. Târnava-Mică; Mărgineni, j. Făgăraș; Mărgița, j. Bihor; Săcărâmbu, j. Hunedoara; Jibou, j. Sălaj.

Vineri, 29 Martie: Mărculeni, j. Mureș; Săniocolaul Mare, j. Torontal; Hunedoara;

Sămbătă, 30 Martie: Bocșa Montană, j. Caraș-Severin; Lunca de Jos, j. Ciuc; Șeitin, j. Arad; Săsciori, j. Sibiu; Peciu Nou, j. Timiș;

Duminică, 31 Martie: Bonțida, j. Cluj; Cincșor, j. Târnava Mare; Săniob, j. Bihor.

Biserică jolnită. Răufăcători necunoscuți au pătruns, prin spargere, în biserica din Bulbucani, furând icoanele sfinte și cutia milelor, unde se adunau banii pentru repararea sfântului locaș.

Statul își plătește în sfârșit datorile. Am mai arătat în mai multe rânduri că guvernele de până acuma comandau locomotive, vagoane, cărbuni de piatră și alte lucruri trebuincioase statului dela diferite fabrici din țară, dară prețul nu-l plătea. Astfel apoi bietele fabrici au fost silite să-și dea afară lucrătorii, cari trebuiau să moară de foame. Guvernul de astăzi a făgăduit că, îndată ce pune mâna pe banii împrumutului, va plăti mai întâiu datorile din țară, ca astfel să se poată porni din nou munca pe la fabrici și să se sfârșească odată vorba ceea, că statul e cel mai rău plătitor.

Încă o afacere averescană. Dl. ministru Madgearu dela industrie a adus la cunoștința Camerei, că pe vremea guvernului averescan societatea de petrol „Sirius” nu s'a putut scăpa de prigoana ministerului industriei, până nu a pus la dispoziția clubului partidului poporului, fără plată, cinci mii de acțiuni neplătite nici până în ziua de astăzi, de ale societății „Sirius”. Văzând dl. ministru Madgearu hoția averescană, a predat afacerea pe mâna parchetului, care va avea să judece de acuma două hoții averescane: afacerea cu siringile a pâr. Lupaș și pe cea cu acțiunile „Sirius”. Cele multe, înainte!

Înghetaș peștii în Mare. La începutul iernii peștii din apele curgătoare sunt cuprinși de un fel de somn, și trăiesc astfel luni întregi sub gheață, chiar și pe un ger cât de mare, spre a-și reveni în fire odată cu desghețul. Peștii de mare însă n'au acest obicei, pentru că ei nu cunosc până acuma ce este înghețul, anul acesta. Dar a înghețat și marea, ceea ce a nenorocit peștii mărilor și i-a degerat. Pescarii de pe țărmurile Adriaticii adună acum zeci de mii de pești înghețați.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta...” În satul Hart St. Peter, lângă Gratz (Austria), jandarmeria a observat că soții de căsătorie Pavel și Iuliana Neschmann țineau pe tatăl de 72 de ani al femeii în cotețul porciilor, mai bine de o lună de zile. Ușile cotețului erau bine zăvorâte din afară. Bietul moșneag zăcea desbrăcat pe paie, era acoperit cu niște saci răi și era slăbit, de nu-l mai puteai recunoaște, iar mâinile și picioarele îi erau

degerate. De mâncare nu-i dădeau decât pâine uscată. Din când în când apoi îi mai dădeau și câte o „zamă”, care de fapt nu era decât spălături. Pe bietul bătrân l-au dus jandarmii la spital, iar pe soții de căsătorie la temniță.

Grija cimitirelor. Înalt preasfințitul mitropolit Vasile a dat un circular, în care constată, cu multă durere, cât sunt de negrijite cimitirele noastre. Spre rușinea noastră a Românilor, constată că cimitirele românești sunt cele mai negrijite atât la sate cât și la orașe. Le pune în vedere preoților și curatorilor, să împlinescă cu strictetate prescrierile canoanelor iar preoților le poruncește, ca la sinoadele de primăvară să discute și să se sfătuiască asupra felului, cum pot fi mai bine îngrijite cimitirele noastre, fără de a costa prea mulți bani.

Facem atenți pe cetitorii noștri, să bage bine de seamă că de pe felul cum își îngrijesc mormintele scumpilor lor se cunoaște dragostea pe care li-au purtat-o în viață și după moarte. Un popor cu atât este mai cult, cu cât are cimitire mai frumoase și mai bine îngrijite și curățite.

Explozia unui cazan omorâ la Moreni un inginer și nouă lucrători. Vineri în 8 Martie s'a întâmplat la Moreni, pe valea Prahovei, o groaznică nenorocire. Un cazan cu aburi al societății Româno-Americane a explodat, ne mai fiind în el apă de ajuns, și a omorât pe inginerul englez Andrei Wager și pe nouă lucrători.

Convocator. Foștii voluntari români, din jud. Târnava-Mică, proveniți din toate armatele, se convoacă la adunarea generală de constituire, ce se va ține în Blaj, la 24 Martie a. c., (Duminică Floriilor) orele 3 d. a., în sala mare a hotelului „Univers”.

Obiect. 1. Organizarea despărțământului județan al Uniunii foștilor voluntari. 2. Alegerea comitetului județan. 3. De-ignarea delegaților, ce vor lua parte la serbările Unirei. 4. Diferite propuneri. Blaj, la 9 Martie 1929. Președintele Comitetului Blaj. *Dr. Augustin Frățilă*, căpitan în rezervă.

A murit cea mai grasă femeie din Timișoara. În ziua de 23 Februarie a murit la Timișoara Francisca Peszer, care avea o greutate de 200 kgr. Au dus-o la groapă 8 bărbați țari. Când i-au așezat sicriul pe mormânt, s'a rupt o scândură, dară, spre noroc, mai erau și alte scânduri de rezervă. Biata femeie era bolnavă de câteva săptămâni, dar nu putea sta în pat. Toată vremea cât a fost bolnavă a șezut într'un scaun, rugându-se lui Dumnezeu. Șezând a și murit.

Vițel cu cap de om. Vaca unui țaran din satul Boșnianovici (Iugoslavia) a făcut un vițel cu cap de om. Întreg satul s'a adunat ca să vadă minunea. O femeie a leșinat de spaimă, văzând vițelul cu cap de om. Țăranul s'a speriat și el de această minune și a tăiat capul vițelului, spre marea părere de rău a oamenilor de știință, cari voiau să cerceteze, care este cauza acestui lucru.

Pentru ce nu scapă Chinezii pe nime dela înnece. Este fapt cunoscut că nici un Chinez nu s'ar atinge, pentru cât bun e în lume, de un om care este în primejdia de a se înnece. Cauza este că Chinezii cred, că sufletul rău al celui ce se înneacă plutește deasupra apei și că încearcă să intre în omul care ar vrea să-l scape pe celalalt dela înnece, fiindcă acest suflet numai deasupra apei poate trăi. De aceea să te ferească Dumnezeu să ajungi în primejdia de a te înnece, în China.

Moartea unei femei în vârstă de 135 ani. În orașul Erivan din Rusia, nu de parte de Turcia, a murit o femeie de 135 ani, care a fost sănătoasă și cu mintea în loc până în ziua morții sale.

De pe ce se cunosc diferitele popoare. Lucrul s'a întâmplat în Elveția, lângă lacul Genevei. Un Englez vorbea cu un al domn. Pe urma îi zice: „D'voastră Italianii de pildă...” — „Cum, de unde știi că eu sunt Italian?” — „De unde știu? Iată că-ți spune eu: Dintr'o țară cu mine nu ești, nu-i așa? Apoi ești prea liniștit ca să fii Grec, și prea vioiu ca să fii Olandez. Vorbești de o jumătate de ceas cu un om pe care nu-l cunoști, deci nu ești German. Vorbești prea puțin ca să fii Francez. Calătorești fără servitor, deci nu ești Rus. Încă n'ai laudat Ungaria, ca să fii Ungur. I-ai dat servitorului un bacșiș, deci nu poți fi Elvețian. Degetele nu-ți sunt galbene de fumul de tutun, deci nu poți fi Spaniol. Nu porți diamante pe cămașă, deci nu ești nici American... Așadară trebuie să fii Italian”.

An mâncat-o lupii. Femeia lui Nicolae Feneș din Teiuș, de lângă Caransebeș, a plecat Joi dimineața cu lapte de vândut la oraș. Pe drum a surprins-o o haită de lupi, și au mâncat-o, ne mai rămânând din ea numai oasele, cismele și cântile pline cu lapte.

Nu se poate juca atunci, când tovarășii pier de foame. În urma politicii nefericite a guvernului liberal, multe fabrici din România au trebuit să-și închidă porțile și să le dea drumul muncitorilor. Astfel muncitorii, neputând câștiga, marceau aproape de foame. La Oradea muncitorii cei cu câștig s'au hotărât să facă un mare bal, din venitul căruia să ajute pe muncitorii fără de lucru. Prefectul județului însă, dl. Maloiescu, nu le-a dat voie, ci a spus, că nu se cuvine să joace unii atunci când alții n'au nici ce mânca, ci primesc zamb dela primărie în ciaste. A dat în chimb 30 mii de lei pentru ajutorarea flămânzilor.

A mușcat nasul soției sale și apoi l-a băgat în buzunar. La tribunalul Ilfov din București se judeca procesul de divorț al lui Ivan Constantinescu, de care soția voia să se despărțască, fiindcă acesta este judecat la doi ani temniță pentru jaf. Desbătându-se procesul, Ivan Constantinescu, care venise la desbatere din temnița dela Văcărești, a sărit deolaltă de pe scaun, a mușcat-o de nas pe soție-sa, așa că i-a rămas nasul în gură, l-a scos apoi liniștit și l-a băgat în buzunar, zicând: „Acum te poți mărita a două oră”. Femeia a leșinat, așa că au trebuit s'o ducă la spital, iară din buzunarul soțului numai cu mare greutate au putut scoate păzitorii nasul soții sale.

Cărticelele de dare, cari se foloseau sub Unguri și cari s'au dovedit atât de bune liberalii le-au scos din folosință. Guvernul de astăzi, înțelegând bunătatea lor, le va introduce din nou, ca cetățenii să știe și ei pentru ce și câtă dare plătesc.

Primejdia vapoarelor, în iarna aceasta a fost foarte mare. Nici într'o iarnă nu s'au prăpădit atâtea vapoare ca în anul acesta, fiindcă au înghețat și mărilor, iară gheturile s'au pornit în formă de muști spre largul mărilor, primejduind vapoarele. Cea mai grea și mai blăstămată mare a fost totdeauna Marea Neagră, unde au perit în valuri în iarna aceasta mai multe vapoare.

O mare explozie la Sofia, Zilele trecute s'a produs la magazinul de prav de pușcă din Sofia, capitala Bulgariei, o mare explozie, al cărei tunet s'a auzit până la București. Sunt peste 30 de morți.



Tipicul săptămânii sf. Patimi

(Intreg serviciul din Strajnic.)

24 Martie 1929, Dumineca Florilor.

Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am... 5 stihiri repezându-le cu nărire și acum v. 6. Intrat. Prohimen. Paremi. Stihioavna v. 8 cu nărire și acum v. 6 »acum slobozește... Troparele » Invierea cea de obște... v. 1 și »Ingropându-ne prin botez v. 4.

După aceasta **ieșirea la cimitir**, unde se face **serviciul morților din Sâmbăta lui Lazar** (vezi cercularul mitrop. IV-1928) în modul următor:

Binecuvântarea preotului Sfinte Dzeule... Tatăl nostru: Cu sufletele dreptilor... Ectenia. Troparele morților 1, 3 și 6 cu Mărire și acum: Una curată... Ectenia. Odiănește Mântuitorule. Mărire și Acum. »Cela-ce din Fecioară. Ectenie. »Cu adevărat deșertăciune... Ectenie. Condacul și icosul morților. Apostolul și evang. dela morți. Predică Binecuvântarea parastasului și stropirea mărtișorilor cu apă sfințită. Rugăciune de iertăciune la mort. Deslegarea.

Duminecă dimineața la Dzeu este Domnul troparele ca seara. stihologiile. Polieleu și sedelna. Antifon I. v. 4 Din tinerețele mele și prohimen v. 4. »Din gura pruncilor... »Toată suflarea. Evanghelia. și îndată ps. 50. Dni să ne rugăm, preotul citește rugăciunea binecuvântării stălpărilor (mărtișoare), le stropește cu apă sfințită, iar strana cântă Mărire v. 2. »Astăzi Hristos intră în Cetatea Vitania... »și celelalte. Se sărută sf. Cruce și se împart stălpările. Rugăciunea »Măntuiește Dzeule poporul tău... Catavasiile »Arătatu-s'au ivoarele adâncului. După III ipacaiu v. 6, după VII condac și icos. La »Pe Născătoarea de Dzeu și maica »Luminii îndată catav. IX »Dzeu e Domnul și s'a arătat nouă... Luminătoarea numai »Sfânt este Domnul Dzeu nostru... »(Pe sate acum se face binecuvântarea stălpărilor.) Laudele 6. v. 4 cu mărire și acum »Mai înainte cu șase zile... Doxologia cea mare. Troparul »Invierea cea de obște. »Liturgia sf. Ioan Gurădeaur cu antifoane din Strajnic. La intrat: stihul Bine este cuvântat cel ce vine... măntuiește-ne pe noi... cela-ce zezi pe mânzul asinci... Troparele și condacul. Sfinte Dzeule... In loc de »Cuvine-se cu adevărat... Irmosul IX Dzeu e Domnul... Cuminecarul sărbătorii.

Luni. 25 Martie 1929. Sărbătoarea Buna-Vestire.

In **Dumineca Florilor seara**, la Doamne strigat-am... 6 stihiri ale Bunei Vestiri din Mineiu v. 6 și 4 din Mineiu v. 6. Intrat. Lumină lină. Prohimenul »Lată acum binecuvântați pe Domnul... Paremiile Bunevestirii. Stihioavna din Strajnic v. 2. și 3 și 7 Mărire v. 2 din Strajnic și acum a Bunei-Vestiri din Mineiu. Acum slobozește... Troparele Născ. de Dzeu cu mătâni cum s'a arătat în Dumineca I din post.

Luni dimineața, la Dzeu este Domnul Troparul Bunei-Vestiri Stihologiile din Mineiu a Lunei mari din Strajnic. Polieleu și psalmi aleși cu pripelele sărbătorii (vesi-le în Orologiul cel mare) sedelna de după polieleu. Antifon I a v. 4 »Din tinerețele mele... prohimen și evanghelia sărbătorii ps. 50 Mărire și celelalte din Mineiu a sărbătorii. Catavasiile »Deschide-voiu gura mea... După III sedelna sărbătorii. condacul și icosul Strajnicului, după VI condacul și icosul sărbătorii. La »Pe Născătoare de Dzeu și maica Luminii »îndată Pripeala cu irmosul sărbătorii. »Ca de un sicriu însuflețit. »Luminătoarea sărbătorii și a Lunei mari »Cămara-Ta... La laude 4 a sărbătorii v. 1 Mărire a sărbătorii »Taina cea din voac se descopere azi... »și acum a Lunei mari v. 8. Temându-ne Fraților... Doxologia cea mică Ectenia »Să plinim rugăciunile noastre Dlui... Stihioavna Lunei mari. Mărire »A două Evă aflând... și acum a sărb... »Să se veselească ceriurile... Apoi »Bine este a se mărturisii... și celelalte vezi în Orologiul cel mare pag. 109. După rugăciunea sf. Efrem urmează orele din orologiu, (unde este latina a-le face, la sfârșitul cărora preotul dă bine cuvântarea și se începe. **Liturgia sf. Ioan Gurădeaur** împreună cu inseratul. La Dne strigat-am... 10 stihiri, 4 din Strajnic a Lunei-mari, 3 a Bunevestirii și 3 ale Arhangolului Gavril din 26 Martie. Mărire din Strajnic și acum dela Inseratul din 26 Martie. Intrat cu sf. Evanghelia. Lumină lină. Prohimenul zilei. Paremiile din Strajnic și din Mineiu. Ectenie Mică. Apoi Sfinte Dumnezeule... Apostolul sărbătorii, Evanghelia sărbătorii și a Lunei mari. In loc de »Cuvine-se cu adevărat... Irmosul Bunei Vestiri.

In aceasta **Luni a patimilor după amiază**. După-cinarul cel Mare. Unde în aceasta și nu se împreună Sf. Liturgia alai Ioan Gurădeaur cu inseratul, acolo inscra-

tul se face după amiază cum arată Mineiul și Strajnicul. (Rânduiala Bunei-Vestiri când cade în Lunea patimilor să se vadă mai pe larg în tipicul Strajnicului).

Marti, 26 Martie 1929. Mănecatul din Strajnic, orele din Orologiu și liturgia înainte-sfințitelor.

Miercuri, 27 Martie 1929. Facem serviciul ca și Marția-Mare.

Joia Patimilor, 28 Martie 1929. Dimineața, Ect. mare Aliluia pe v. 8 și troparul »Când măriții uceniciei... (de 3 ori) și îndată Evanghelia. Ps. 50, și numai decât Canonul zilei din care se cântă irmoasele. Ectenii, sedelna, condac și icos la locul lor. Luminătoarea »Cămara Ta Mântuitorule... Laudele. Doxologia-mică. Ect. stihioavna mănecatului ora I.

Inseratul împreună cu Liturgia sf. Vasile cel mare. Binecuvântarea preotului: Veniți să ne închinăm ps. 103. La Doamne strigat-am 10 stihiri (se iau dela laude). Mărire și Acum »Iuda cu adevărat este fiul viperilor... Intrat cu Evanghelia. Lumină lină. Prohimen din Strajnic. Paremiile. Ectenia-mică. Sfinte Dumnezeule... Apost. și Evang. din Joia Patimilor. In loc de »Carii pe Heruvimi. »Cinei Tale... și mai departe Liturgia sf. Vasile cel mare.

In Joia Patimilor seara, serviciul mântuitoarelor Patimi cu începutul ca la Canonul Sf. Andreiu Ect. mare. Aliluia pe v. 8 cu Troparul »Când măriții uceniciei... Ect. mică, Evanghelia I. Mărire îndelung răbdării Tale Doamne, se cântă după fiecare Evanghelia. Se urmează toată rânduiala din Strajnic până în sfârșit.

In Vinerea Patimilor dimineața. Orele împărătești și inseratul din Strajnic. Liturgia nu se servește. In aceasta **Vineri seara (unde e datina sâmbătă dimineața) prohodul Domnului, care este mănecatul din Sâmbăta Patimilor.** Începutul ca și Joia seara. La Dumnezeu e Domnul... troparul »Iosif cel cu bun chip... Mărire... »Când Te-ai pogorât la moarte... și acum. »Mironosițelor muierii... Ect. mică și se începe cântarea catismei XVII. in 3 stări cum se află în Strajnic. Urmează apoi toată rânduiala prohodului până în sfârșit, cum arată Strajnicul.

In Sâmbăta Patimilor dimineața. Inseratul mare împreună cu Liturgia Sf. Vasile. Intrat cu Evanghelia. Lumină lină. Prohimen nu este. Îndată paremiile. Ect. Mică. »Căți în Hristos v'ați botezat... Apostol. Aliluia nu se cântă. Se cântă stihurile. »Scoală-Te Dumnezeule... Apoi Evanghelia. In loc de »Carii pe Heruvini se cântă »Să tacă tot trupul... Apoi se urmează regulat liturgia sf. Vasile.

Băgare de seamă! La toate serviciile din această săptămână versurile sunt acelea pe cari le arată Strajnicul (și la Buna Vestire Mineiul).

Pentru ce trebuie să postim?

1. Legea postului s'a născut deodată cu omul. Ea își are rădăcinile adâncite în natura omenească. Adam, în raiu, primește următoarea poruncă: »Din tot pomul, care este în raiu, vei mânca. Numai din pomul științei binelui și a răului să nu mănânci». (Cartea Facerii Cap. 2 vers 16 și 17). După căderea lui Adam însemnătatea acestei porunci crește și mai mult. Ea va fi cel mai bun leac pentru înfrânarea patimilor. În epistola către Romani (Cap 7 vers 23) însuș sf. Pavel observă, că în noi este și o lege a păcatului, de care numai lupta contra patimilor proprii ne poate scăpa. Cu alte cuvinte: omul trebuie să se învingă pe sine; și între altele să-și mai tragă câte ceva și dela gură, postind.

Omul trebuie să fie stăpân pe sufletul și pe trupul său, dar mai cu seamă pe gâtjeul său. Adevărat, mâncarea și beutura sunt de lipsă neapărat pentru susținerea vieții, dar neșaful deschide poartă largă tuturor patimilor. De aici vine, că cine nu știe să-și poruncească stomacului, nu-și va putea stăpâni nici celelalte patimi.

Jidovii, fiind în prinsoare la Perși, au aflat, că aceștia hotărâseră, ca pe ziua 13 a lunii Adar să-l măcelărească pe toși. Impăcând însă pe Dumnezeu prin post și alte fapte de penitență, au aflat iertare (Ester 4, 3). Când Iona profetul a vestit Ninivitenilor, cari se tăvăleau în noroiul fărădelegilor: »**încă patruzeci de zile și Ninive va pieri!**», acesta vestind post se îmbrăcă în sac, dela cel mai mare până la cel mai mic (Iona 3, 4, 5).

2. **Postul este mama tuturor virtuților, iar viața de rugăciune mai înaltă fără de post,**

nici nu se poate închipui. De aceea sfinții părinți preamăresc adese postul în cântări de laudă. Nu vom aminti decât pe sfântul Vasile cel Mare, (acela a cărui Liturghie se cântă în Duminecile marelui post).

»Știm că **Moise** cu post s'a pregătit ca să se urce pe muntele **Sinai** și nici nu ar fi cutezat să se apropie de vârful fumegător al muntelui și să intre în nor, dacă nu și-ar fi întărit sufletul cu post. (Cartea II-a alui Moise cap. 34 vers 28). Prin post a primit poruncile scrise pe piatră, de degetul lui **Dumnezeu**. Postul a câștigat legile aduse pe înălțimea muntelui, de vreme-ce, jos, nesaful a spurcat poporul și l-a dus la închinăciunea idolilor. A șezut poporul — spune **Scriptura** să mănânce și să bea și s'a sculat să joace. O singură beție a poporului a nimicit tot ce a câștigat servul lui **Dumnezeu** cu post și rugăciune în timp de patruzeci de zile (II Moise 32, 19). Tablele scrise cu degetul lui **Dumnezeu**, pe care postul le-a câștigat, beția le-a zdrobit. Cel mai sfânt profet a judecat, că poporul, pe care vinul l-a îmbătat, nu e vrednic să primească lege dela **Dumnezeu**. Așadară poporul, care a învățat a cunoaște pe Dumnezeu din atâtea minuni, în o singură clipită a decăzut cu rușine la păgânătatea idolească a Egiptenilor. Asemănând aceste două lucruri, e clar, că pe când postul conduce la **Dumnezeu**, plăcerea își răpește mântuirea. — Ce a dejosit pe **Esau** și l-a făcut sluga fratelui său? Nu-i așa că un blid de mâncare, pentru care și-a vândut dreptul de întâi născut (I. Moise 25, 33). Postul împreună cu rugăciunea l-a dăruit pe **Samuil** maicii sale (Samuil 1, 15). Ce l-a făcut nebiruit pe puternicul **Samson**? Nu-i așa că postul, cu care maică-sa l-a conceput (Judecători 13, 4). Postul l-a conceput, postul l-a nutrit, postul l-a făcut bărbat... Postul a născut profeții și întărește pe cei puternici. Postul este înțelepciunea dătorilor de legi, cel mai bun paznic al sufletului, tovarăș credincios al trupului, scutul și arma bărbatilor puternici, școala celor viteji.

Fără de post nu numai, că nu-i permis să atingem jertfa noastră tainică, dar a fost oprită și atingerea jertfelor închipuitoare din legea veche. Postul i-a făcut parte lui **Ilie** de vedenia cea mare (I Impărați 29, 9). Anume: după ce și-a curățit sufletul cu post de patruzeci de zile, a fost găsit vrednic, ca în peșteră — întrucât omului îi este cu puțință — să vadă pe **Dumnezeu**.

Ioan Brânzeu
preot.

Creșterea vițelilor

Pentru ca vitele să ne aducă folos cât mai mare, trebuie îngrijite bine. Îngrijirea trebuie începută încă de când vitele sunt mici. A nu îngriji vitele tinere și a nu-ți bate capul cu vițelii, înseamnă a-ți risipi averea cu voia.

Mulți economi, dorind să aibă cât mai mult lapte, nu lasă vițelii mici să sugă cât le trebuie, ci le dau mai bucurios nutreț uscat. Nu-și dau seama, că stomacul vițelilor mici nu poate mistui acest nutreț, de aceea tănjesc, sunt slabi și nu se desvoaltă.

Pentru ca un vițel să crească și să se desvoalte bine, trebuie îngrijit în chipul următor:

1. Laptele galben și gros ce se mulge îndată după fatare, trebuie dat vițelului. Acest lapte curăță stomacul vițelului. In celea dintâi șase săptămâni,

vițelul să sugă mai mult lapte dela mamă-sa.

2. Pentru ca să obișnuim vițelul cu mâncare, încă în a doua săptămână dela fătare, îi putem da și câte un pumn de mălăoiu de în sdrobot, ori fărină de ovăș, pe cari le punem într'o trocută, să le lingă. Într'o vadră vițelul trebuie să aibă apă, ca să poată bea de câte ori îi trebuie.

3. După șase săptămâni, se mai poate trage din lapte și se poate da și altă mâncare, așa, că dela 9 săptămâni încolo, vițelul poate mânca și nutreț uscat. Sarea și apa nu-i iertat să lipsească.

Pe lângă nutreț, vițelii trebuie să aibă și culcuș uscat, curat și călduros; să se curețe adeseori și pielea, pentru ca transpirația să se facă mai ușor și să se lase să alerge cât mai mult, să facă mișcare. Dacă sunt legați la iesle, nu-le merge bine.

Când vițelilor le merge foalele, trebuie să le dăm zilnic câte două linguri de cretă sdrobotită.

Apa de beut a animalelor

În corpul animalelor se găsește apă. Tăria corpului atâră și dela cantitatea de apă pe care o cuprinde. Astfel dinții cuprind 100 părți de apă, oasele cuprind 220 părți, iar carnea 757 părți apă. Când animalul se îngrașă, înmulțindu-se unsoarea, apă scade, așa că în țesăturile unui animal gras, se găsește numai pe jumătate atâta apă, câtă este în corpul unui animal slab.

Apa schimbă corpul unui animal. Dacă un animal e hrănit tot cu mâncări apoase, țesăturile din el se umflă, devin bugedede și moi și puterea de lucru scade. Animalul devine greoi, asudă repede și boalele îl atacă mai ușor. Rănirile le simțește mai anevoie, în schimb și vindecarea se face mai greu.

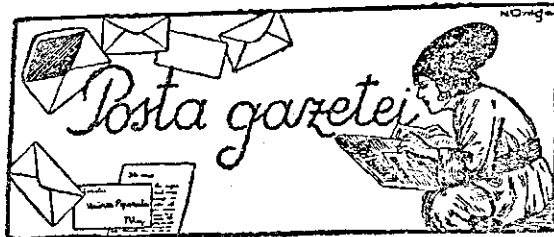
De aceea, economul trebuie să țină seamă de felul nutrețului pe care îl dă animalelor.

Nu-i iertat însă nici să se țină animalele insetate. Dacă animalele nu beau apă, mistuie greu. Balele și puținele sucuri din stomac nu pot înmuia mâncarea, din cauza aceasta se nasc turburări în stomac și mare parte din mâncare merge în pagubă. Adeseori animalul se incuie. Dacă nu dăm apă unui animal, suferă întreg corpul animalului. Pielea, plămâni, ficatul și rărunchii nu mai lucrează; sângele se îngroașă, nu mai circulă bine, bătăile inimii sunt tot mai slabe și mai rari, și animalul moare.

Mai ușor se poate suferi foamea de cât setea. De aceea un animal trebuie lăsat să beie totdeauna atâta apă câtă îi trebuie. Nici un animal nu bea mai multă apă, de cât poștește corpul.

Apa ce se dă animalelor să fie curată. Dacă apa e murdară și cuprinde multe rămășițe de gunoaie, ori germeni de boale, animalele se pot îmbolnăvi. De obicei apa bălților cuprinde tot felul de germeni de boale. Nici odată să nu se lase animalele să beie apă din bălți.

Apa văroasă încă nu e bună, căci se pot face petricele la rărunchi ori în beșica udului și animalele se îmbolnăvesc și mor.



Am primit în cursul săptămânii câte 45 Lei dela următorii: Ilie Crainic, Gănfălean Vasile, Gruța Vasile.

Câte 90 Lei dela următorii: Silaghi Ioan, Lado Viorica, Toma Nicolae, Gale Petru, Taloș Ștefan, Boarbeș Petru.

Câte 180 Lei: Ioan Nicula, Visalon Chiciudean, Dordai Manoilă, Bođon Simion, Blaga Simion, Tănase Mărie, Nistor Baci, Sărb Ioan, Selejan Ioan.

Alte sume am mai primit dela următorii: Fucec Iosif 200 Lei; Vasile Cucu 135 Lei; Ignățiu Sabo 150, Vasile Covrig 22, Cocan George 100, Ioan Pop Nonut 140, Sircag Petru 240, Traian Ioan 530, Of. parohial Aiton 690, Victor Pop 270, Botean Ioan 100, Lădan Antone 30, Of. parohial Căpușul de C. 120, Ilie Stoian 360, Teofil Hoza 100, Pătcasiu Ioan 80, Robo Nicolae 100, Emil Timbuș 300.

Ioan Pălăcean. Cei 205 Lei i-am primit. Calendarul l-am trimis.

Ștefan Nyerges. Am primit Lei 220. din cari am trecut pe 1928 Lei 40. iar 180 Lei pe 1929.

Ioan G. Mosaroș. În 31 Dec. 1928 am primit Lei 180. din cari am trecut pe 1927 Lei 135. iar 45 Lei pe 1928.

Dumitru Babă. Abonamentul Dv. plătit pe 1928. Simion Rața. Am început trimiterea foii din 1 Martie 1929. Fiind pe cuponul mandatului însemnat un număr, am trecut banii acolo. Nu știam că sunteți abonat nou.

Cercul cultural, Berin. Am primit 100 Lei în abonamentul pe 1929. Abonamentul pe 1928 achitat.

D-salo Văd. Pop Gavrilă, proprietară. M. Prețul abonamentului la gazetă pe 1928 l-am primit încă în Octomvrie. Cu plata sunteți în rând până la 1 Ianuarie 1929. Cu calendarul a fost o greșală, deci cu poșta de astăzi V'am trimis un calendar prețesc. Celalalt Vă rugăm să-l faceți cinste unui școlar bun din comună.

Vasile Cucu, Sărata. Am primit lei 45 pentru Cozma Anișca din Herina; lei 45 pentru Iuliana Onofrei și lei 45 pentru Pavel Onofrei din Deal. Poezia se va publica dacă va ajunge la rând. Cu sănătate și voe bună!

Redactor: IULIU MAIOR.

Concurs

Comunitatea bisericească română unită din Nușeni, județul Someș, în ziua de 4 April 1929, va da prin licitație văcăluitul, pictatul și ridicarea unui Iconostas în biserica română unită din Nușeni. Reflectanții să se prezinte în ziua aceea la 11 oare a. m. casele parohiale. Condițiunile se vor fixa la încheierea contractului. Curatorimea își rezervă dreptul indiferent prețul, de a-și alege dintre reflectanți pe care-l voiesc.

Nușeni, la 3 Martie 1929.

Curatorul bisericesc.

(692) 1-3

Publicațiune

Se scoate la licitație publică automobilul vechiu proprietatea Serviciului Sanitar al Județului Târnava Mică, marca „Citroen” 10-20 H. P.

Licitația se va ține la Primăria orașului Blaj, Județul Târnava Mică, în ziua de 15 Aprilie orele 11 a. m. în conformitate cu Art. 72 83 al legii contabilității publice.

Concurenții pot lua informațiuni dela Serviciul Sanitar Județean, în orele de oficiu.

Prețul de strigare Lei 25.000.

Ofertele vor fi însoțite de recipise cu consemnarea garanției provizorie de 4% la una dia instituțiunile Statului, ne-mai primindu-se garanții în numerar.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

Ofertele fără recipise de consemnarea garanției se resping.

Supra oferte nu se primesc.

Dicinosămartin, la 8 Martie 1929.

Medic primar:

Dr. Măcelariu

Secretar:

George Arton

(694) 1-1



Familiile Gajia și Nistor cu durere aduc la cunoștință prietenilor și cunoșcitorilor, că iubitul lor

Aurel Gajia

preot-profesor

după grele suferinți a încetat din viață Luni — 4 Martie 1929 în al 49-lea an al vieții, împărțit fiind cu ss. Sacramente ale muribunzilor.

Fie-i fărâna ușoară și odihna dulce!

Familiile GAJIA și NISTOR

În loc de orice anunț.

(693) 1-1

Casă de vânzare

Se vinde din mână liberă o casă în piața Blajului, foarte potrivită pentru prăvălie, birou sau alte asemenea. Casa se află în Piața I. Clain Nr. 14. Informațiuni la

Croitoria D. Tritan

(688) 2-3

Se primesc ucenici

la firma:

Păcurariu și Moldovan
atelier mecanic și garage

Blaj, str. Simion Bărnuțiu 104

(691) 2-3

Țărani!

Nu uitați a vă aproviziona de cu vreme cu îngrășă-minte chimice gunoi artificial pentru

Semănături de primăvară

precum și pentru fânate, vii și grădini, ca să aveți roadă bună.

Se află de vânzare la dezopitul fabricii

ȘTEFAN NYERGES
BLAJ

(696) 1-2